

Skozi vsa stoletja
od prve velike noči do danes
je šlo oznanilo apostolov:
"Gospod je res vstal, aleluja!"
In vsako leto prinaša
krščanskim dušam
novo velikonočno veselje.
(Gregorij Rožman)

Razodevati Očeta kot ljubezen
in usmiljenje je v Kristusovi zavesti
temeljno uresničevanje njegovega
mesijanskega poslanstva.
(sv. Janez Pavel II.)

Usmiljenje je najgloblja
Božja lastnost,
nam grešnikom razumljiva samo,
če vemo, da je nismo vredni
in da je Božja ljubezen nekaj
povsem zastoj podarjenega.
(Hans Urs von Balthasar)

Vse moje upanje –
je tvoje neizmerno usmiljeno Srce.
Ničesar nimam v svojo obrambo,
le tvoje usmiljenje.
V njem je vse moje upanje.
(sv. Favstina Kowalska)

Poskušaj moliti Boga
v svojem srcu.
Če si vesel in zadovoljen,
se spomni Boga in se mu zahvali.
Saj je on tisti, ki te dela srečnega.
(Friderik Baraga)

Vsako vzhajanje sonca
nam mora biti klic,
da se dvignemo više;
vsak dan nam je darovan,
da bi bolje izrabili talente,
ki nam jih je Bog zaupal
in bo zanje zahteval račun.
(Fernand Lelotte)

ŽIVETI IN UMIRATI

Mnoge ljudi poznaš bolj ali manj
površno.
Toda obstaja človek, ki ga moraš
dobro spoznati, da boš vedel, zakaj
tako čuti in zakaj včasih tako strastno
izbruhne kot vulkan.
Obstaja človek, s katerim moraš
dnevno živeti in se od njega ne moreš
ločiti.
Ta človek tiči v tvoji lastni koži.
Ta človek si ti!
In sedaj ti povem nekaj nenavadnega:
da se boš naučil živeti, se moraš
naučiti umirati, da bi bil srečen, se
moraš ločiti od toliko stvari.
Med drugim se moraš posloviti od
svoje sebičnosti, bolesterne trme,
pohlepa ... Toda kako?
Ni ti treba delati neumnih stvari.
Vsakdanje življenje je tvoj najboljši
učitelj.
Vedno iste stvari, isti obrazi, isto delo.
Ista vsakodnevna jeza, neizogibni
konflikti.
Vedno znova želje, ki se ne uresničijo.
Vse to te bo obrusilo kot diamant!
Vem, da to boli, in včasih ne moreš
več.
Toda ni druge poti k notranjemu miru
kot pot, ki vodi v senco križa.
To je velikonočna pot vstajenja,
veselja!

Po: P. Bosmans, Živi vsak dan

Velika nevarnost našega časa je v tem, da
iz same narcisoidnosti ne vidimo več,
kaj bi dobro delo našim bližnjim. S tem
pa tudi spregledamo, kaj bi dobro delo
nam samim. Dokler se vrtimo samo
okoli svojih potreb, ne bomo nikoli
zadovoljni: naše lastne potrebe so kakor
sod brez dna. Če pa pogledamo iz sebe,
če se vživimo v ljudi okoli sebe – in se
nam spontano utrne, kaj bi drugemu
prišlo in mu pripravilo veselje –, nas bo
to odvrnilo od mučnega občutka brez
vrednosti in nesmisla.
Nenadoma dobimo občutek, da smo še
pomembni za druge. Lahko jim
pripravimo veselje, lahko nekaj
spremenimo. V svoji okolici lahko
izboljšamo vzdušje – s tem pa se tudi
sami počutimo mnogo bolje.
Ko drugim pripravimo veselje, tudi v
nas samih raste veselje do življenja.

Po: A. Grün, Veseli se življenja

Vera je globoko osebno dejanje,
vendar ni osamljeno.
Nihče namreč ne more verovati sam,
kakor nihče ne more živeti sam.
(Bogdan Dolenc)

Vsi kristjani nosimo
Kristusovo ime.
Kako pogumno je to –
in kako odgovorno!
Kaj smo si s tem imenom naložili?
(Miha Žužek)

Vera nas uči,
da imamo nad seboj dobrega Očeta,
ki ne bo dopustil,
da naše življenje ne bo uspešno,
če le hočemo
spolnjevati njegovo voljo.
(Franc Bole)

Vse majhne stvari,
ki jih delaš, so zelo pomembne;
ne podcenjuj jih, ker so majhne.
(Francois Xavier Nguyen Van Thuan)

Ni ga pod soncem
stanovitno srečnega!
Veselje in žalost
se menjavata kakor dan in noč.
(Anton Martin Slomšek)

Zares velik je tisti,
ki je sam v sebi majhen
in kateremu tudi najvišja čast
nič ne pomeni.
Resnično učen je tisti,
ki izpolnjuje Božjo voljo,
svojo pa zatajuje.
(Tomaž Kempčan)

Delaj danes tako,
da ti jutri ne bo treba zardevati.
(sv. Janez Bosko)

